

ΡΩΜΑΙΪΚΑ ΒΙΒΛΙΑ

Η ΚΡΙΤΙΚΗ ΤΟΥ ΚΑΝΤ

Μία από τις σημαντικότερες Γερμανικές εφημερίδες, το «Königsberger Hartungsche Zeitung» δημοσιεύει στο πρώτο παρόρθημα του αριθ. 540 της εσπερινής έκδοσης της, ταχόλουθα για τη μετάφραση του Κάντ:

«Τώρα τελευταία βγήκε στην Αθήνα το πρώτο μέρος της «Κριτικής του Ίδολου λογισμού» του Κάντ, μία μορφή μετάφραση στη δημοτική γλώσσα, από την πέννα του Γ. Μαρκέτη και του Άλεξ. Παλλή, δυο γνωστών συγγραφέων που ζούνε κ' εμπνεύονται στο Λίβερεντλ.

Έχουν κάνει κ' οι δυο τους κι άλλες όμορφες μεταφράσεις στον Μικραήτη χωστούμε μερικά έργα οικονομολογικά, κι ο Παλλής, εβδ' από Άλλο, έγινε γνωστός από την κλαστική μετάφραση της Ήλιάδας στη Ρωμαϊκή γλώσσα. Ο ίδιος μεταφράζει και το Βαγγέλιο κ' έγινε άφορμή της άνετης εκείνης εξέγερσης των Αθηναίων φοιτητών.

«Δεν πρέπει να παραξενεύεται κανείς γιατί τα έργα του Παλλή, τα γραμμένα στη γιομάτη δροσιά δημοτική γλώσσα, αναγνωρίζονται μονάχα κ' έχτιμιούνται από ένα μικρό κ' εκλεκτό κύκλο, και γιατί ο Παλλής δεν είναι, όπως θάτανε σε κάθε Άλλο τόπο, πολυακουσμένος, αφού κυριαρχεί το ρεύμα προς την αρχαίαν γλώσσα και η σχολαστικωτάτη σχολαστικότητα. Πόσο όμως εύπλαστη και κατάλληλη είναι η γλώσσα που ζει στα Έλληνικά στόματα, ακόμα και για μια λαμπρή απόδοση δύσκολων έργων σαν την Κριτική του Κάντ, αποδειχεται απ' αυτή τη μετάφραση, που δίνει μια ώθηση γερή στη γλώσσα κι αποτελεί ένα αποστοράκι όλων εκείνων που κατηγορούν τη Δημοτική για φτωχή, χυδαία κι άνικανη να ποδώσει φιλοσοφικές σάφεις κ' επιστημονικές ιδέες».

ΡΩΜΑΙΪΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ

Για την «Ρωμαϊκή Γραμματική» του κ. Γ. Ροντάκη, που τόσο άνεστα τήνε κορόιδεψε τις προάλλες τις «Αθήνες» ένα γνωστότατο φιλολογικό κορόιδο, μς γράφει ο φίλος και συνεργάτης μας κ. Herbert Krüger τάχόλουθα:

«... Αυτές τις μέρες πήρα ένα βιβλίο καινούριο πολ' πολύ μ' ενθουσίασε: τη «Ρωμαϊκή Γραμματική» του κ. Γ. Κ. Ροντάκη από την Πόλη—την πρώτη τ'ω σ τ η κι α λ α κ ε ρ η που βγήκε στην εποχή μας.

«Σ' έδωκ' όμορφα σελίδες, σχήμα 8ο, βρέσκει μια σύντομη γραμματική της Ρωμαϊκής γλώσσας γραμμένη με κεφάλι και δουλειά. Περιγράφει τα κύρια φαινόμενα της γλώσσας που μιλιέται αληθινά και δεν μπερδεύεται σε θεωρίες. Στα προλεγόμενά του μς ξαναθυμίζει το Βηλαρό και το έργο του—δικαιωματικά, γιατί όσα είπε ο Βηλαρός στην εποχή του δεν έχαταν' ακόμα τίποτα από την άζια τους.

«Η Γραμματική του Ρ. είναι κέρδος για την Ίδέα κι δλ' οι φίλοι κ' οι όπαδοι της Δημοτικής έπρεπε να τ'άνε διαβάσουν και να υποστηρίξουν τον συγγραφέα, κι ως μ'ήν είναι σύμφωνοι σε μερικά καθέκαστα.

«Καθώς μαθαίνουμε, ο συγγραφέας σκοπεύει να εκδώσει ακόμα μια ιστορική γραμματική και μια Ρωμαϊκή γεωγραφία και του εύχόμαστε να τα βγάλει πέσο με πώτερη τύχη και λιγώτερη ζημία, παρά το πρώτο αυτό βιβλίο του, που την ιστορία του τη θλιβερή μς τ'άνε δηγ'αται στο ιστορικό, στο ξωφύλλο. Γι' αυτό κ' η τιμή του βιβλίου—10 φρ. χρ.—που στην αρχή μς φάνηκε παραπολύ μεγάλη, δεν είναι υπερβολική αν λογαριάσουμε τα παθήματα του συγγραφέα και τη μεγάλη ωφέλεια για την Ίδέα.

HERBERT KRUGER

ΙΩΑΝΝΗΣ Σ. ΛΙΜΠΕΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΠΑΘΟΛΟΓΟΣ ΝΕΥΡΟΛΟΓΟΣ

ΥΨΗΓΗΤΗΣ ΕΝ ΤΩ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΩ

ΟΔΟΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ 82

ΛΕΙΣΤΑΙ 3—5 Μ.

Η ΚΟΙΝΗ ΓΝΩΜΗ

Η ΚΑΙΚΑ ΚΑΙ ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

Αγαπητέ μου «Νουμά»

Μας είπες άλλοτε τους λόγους γιατί δίν' τα βλέπεις: τ' «Παναθηναία», το επίσημο δ' όργανο του Παναμουχλαϊκού συνδέσμου. Κρίμα! Αν τάβλεπες και διάβαζες το φυλλάδιο της 31 του Όχτώβρη θά γελούσες και σύ, όπως γέλασα και γώ με τις άνοησίες του άνοητοτάτου κ. Ξενοπούλου, που άπαντώντας στην κριτική του Έφταλιώτη για τ' «Έκθετο», σαλιαρίζει κατά την αγιάτρευτη συνήθεια του για κλίκες και για προγράμματα του «Νουμά».

Όσο για την κλίκα του «Νουμά» θά π'ω δυο λόγια κατόπι. Τώρα του λέω μονάχα πως ότο έννοιωσε ο αξιότατος αυτός άνόητος τ' «Έκθετο» του Φυτίλη, άλλο τόσο έννοιωσε και το πρόγραμμα του «Νουμά»—και βέβαια, αφού μς ξεμολογιέται πως το πρόγραμμά του είναι να θαυμάζεις κάθε δρασμά γραμμένο οι ατέλειες πράξεις και τυπωμένο στην Αθήνα και να το καταδικάζεις όταν είναι εις τέσσαρας πράξεις και τυπωμένο εις τις Αθήνας.

Αυτοί οι άνοητοι Ζακωθιανοί χωρατάδες ούτε για έμετικά δεν μπορούνε να δοθούνε, αφού δεν φέρνουν καμιά ενέργεια. Γράφονται μονάχα έτσι, για γούστο, και για να ποδειχτεί πως ο κ. Ξενοπούλος, σαν τον μακαρίτη «Παλιάνθρωπο», κατόρθωσε ίσα με τώρα με τη δουλειά του να μς πείσει πως στην φιλολογία η αρχή του είναι να μ'ήν έχει καμιά αρχή, ή σωστότερα η αρχή του είναι να κολουθάει δουλικά τα γούστα εκείνου που καλοπληρώνει τις φιλολογικές άνοησίες του. Άλλος ο Ξενοπούλος της «Τέχνης», Άλλος του «Περιοδικού μας», Άλλος της «Διάπλασης», Άλλος των «Παναθηναίων», Άλλος των «Αθηναίων» κι Άλλος θάτανε αν ο «Νουμάς» μπορούσε να πληρώσει δέκα δραχμές τη στήλη και τότε θαγότανε για συνεργάτη του.

Για την κλίκα δεν έχει άδικο. Έπ'αρχει μια κλίκα στο «Νουμά», από ανθρώπους που έννοιουνε να χτυπάνε άλύπητα και κατακέφαλα την πολιτική και την φιλολογική κακοήθεια, με στην κλίκα αυτή δεν άνήκει ο Έφταλιώτης. Γιατί αν ήτανε κι αυτός της κλίκας, δεν θ'άνεφανε τον Ξενοπούλο και τους τέτοιους στην «Κριτική» του για τ' «Έκθετο» και στ' άρθρο του το προχρυσινό για τις «Παιδικήσες σκηνές» και δε θά τους έδιν' έτσι το θάρρος να σαλιαρίζουν του κόσμου τις άνοησίες για πράματα που και να τα επαινέσουν ακόμα δεν έχουν κανένα δικαίωμα.

Δικός σου

Ένας της κλίκας

ΕΥΩΔΗ ΑΕΡΙΑ

Φίλε μου «Νουμά»,

Καταναρωμένος είμαι ακόμη από τα εύωδη άέρια τα όποια εισέπνευσα βαθύς δι' άμφοτέρων των ρωθώνων μου την έσπ'ραν της Δευτέρας εις έν άρθρον του Νιρβάνα, δημοσιευθέν έν τη «Εστία». Ω! ο εύγενής μυσταγωγός του Ωραίου και του Έψηλού, με τας άβρ'ες φράσεις του και τας μεταξουφάντους λέξεις! Πόσον συνεκινήθην όταν έδιδάσασα ότι όφείλομεν κατά τας ήμέρας του Άρχαιολογικού συνεδρίου να παρασταθώμεν σεμνοί και άρχαιοπρεπέις, ως γνήσιοι άπόγονοι των ένδόξων προγόνων και ως θεματοφύλακες της ιερ'ας παρακαταθήκης, δια να μς θαυμάσουν οι σοφοί ξένοι, τους όποιους θά ξεναγήσωμεν έν τη πόλει μας! «Πέριξ

της μεγάλης ζωής των έρειπίων, ή μικρά σύγχρονος ζωή πρέπει να ένδυσθ' τον λευκότερον και άγνότερον χιτώνα της δια την ιερ'αν τελετήν». Βεβαιότατα! Αυτό προτείνει ο σεμνός Ιερέας του Καλού και αυτό πρέπει να γίνει!

Έμπρός λοιπόν τους λευκούς χιτώνας μς! Κ' έπειδ' είναι κάπως άσεμνον να παρουσιασθώμεν με τις πουκαμίες, ως δανεισθώμεν τους λευκούς και χρυσοποικίλους χιτώνας των νεκροθαπτών. Ούτως ένδεδυμένοι, θά ένθουσιάζωμεν περισσότερο τους ξένους και θά τους πείσωμεν ότι όντως οι νιώτεροι Έλληνες, τ' όστ'α των προγόνων των λείγοντες, έν μόνον πράγμα όνειροπολούν, να παρουσιάζονται ως φύλακες των άρχαιοτήτων και ως συγγραφείς άρθρων γεμάτων από εύωδη άέρια.

Είναι άσεμνον, είναι άντιπατριωτικές, είναι βάνκυσον και άντιπατριωτικές, να δείξουμε μεθ'ύβριον εις τους ξένους ότι είμεθα λαός ζωντανός, λαός καινούριος με ζωή δική μας κι όχι δανεισμένη από κοκκάλα και από μάρμαρα! Οι σοφοί ξένοι νεκρόν κόσμον θά έλθουν να προσκυνήσουν, και πρέπει όλα, περίξ του κόσμου αυτού, να είναι νεκρά! He pr fumes.

Υμέτερος

Άρχαιοκαπηλίδης

ΟΤΙ ΘΕΛΕΤΕ

Έ'νν παρασμένη Κυριακή πρωί πρωί, στις έφτάμισι, ο κ. Ζαν Μωρεάς έφυγε απ' την Αθήνα.

— Δεν άν' ε γ ώ ρ η σ ε, Άλλ' έ σ ο υ γ ε, γιατί πρωί πρωί μπήκε τ'ε μια άμαξη κλειστή μαζί με τους δυο στενούς του φίλους Μαλακάτη και Ζητουνιάτη, και τούδωσε για τον Πειραιά, ενώ τα διάφορα φιλολογικά αποσπάσματα είχαν πιάσει τους διάφορους σταθμούς του σιδηροδρόμου και τούκαναν καρτέρι.

— Έτσι γλύτωσε και λόγου του και μς από την καταδίωξη των αποσπασμάτων και τώρα πιά μπορεί κανένας μπαίνοντας στο Ζαχαράτου να ιδεί και κανέναν ένθροπο, ενώ πρώτα έβλεπε μέσα εκεί μονάχα λογίους.

— Και να είτανε μονάχα Αθηναίοι λογίοι, ύπομονή. Μά ήρθαν επικουρικοί κι από τον ύπόδουλο Έλληνισμό, και μάλιστα, καθώς μς είπαν, ήρθε και κάποιος από την Αλεξάνδρεια μόνο για να σιγουράρει στο πλάι του. Φανταστήτε!

— Ο κ. Μουχλίδης των «Παναθηναίων» χάρισε στο Μωρεάς μια πλίκια άσημένια και τ' «Άστ» άναγράφοντας την είδηση των άποκάλεσε ασθεναρόν.

— Μονάχα σακατεμένο γεροντοπαλήκαρο μπορούσε να φανταστεί σ θ ε ν α ρ έ ν τον κ. Μουχλίδη, και κανένα τέτιο θάγραφε την είδηση στο «Άστ».

— Έστερ' από τ' άνοσιούργημα που διάπραξε ο κ. Βάλδης επί του Πινδάρου, πρέπει να ψηφιστεί νόμος και να χαρακτηρίσει και τάρχατα κείμενα ως αρχαία μνημεία, απαγορεύοντας στους Ρωμειούς να έχτελούνε σ αυτά τις φυσικές ανάγκες τους.

— Ένα χαριτωμένο έπισόδιό του Μωρεάς και του Κουρούπη μς δηγηθήκανε.

— Ο Κουρούπης θέλοντας να τ'όνε περιποιηθεί άρχιζε να μεταφράζει την «Ίφιγένεια» του και του τ'άνγγειλε.

— «Εύχαριστώ πολύ, άπάντησε τρομασμένος ο Μωρεάς, μα σ'ας έπρόλαβε Άλλος και μού μετέφρασε την Ίφιγένεια».

— «Άλλος; Μά ποιος είν' αυτός;» Ρώτησε ο Κουρούπης.

— Ο Εύριπιδης! τ'άπήντησε.

— Μά πού να τ'ακούσει αυτό ο Κουρούπης! Όχι μόνο ξακολούθησε τη δουλειά του μα κάλεσε και τον Μωρεάς ένα βράδυ, μαζί μ' Άλλους λογίους, στο Άναγνωστήριο της Έθν. Βιβλιοθήκης, που τ'ε παραχώρησε εύγενέστατα ο κ. Καμπούρογλου, για να τους διαβάσει την πρώτη πράξη.

— Η παράσταση όμως έναύγησε γιατί ο κ. Μωρεάς, είχε την έξυπνάδα να χρονολογήσει κείνη τη βραδιά και να μ'ή βγει από τ'ε σπίτι του.

— Ο φίλος μας κ. Μιχ. Λυκιαρδόπουλος μς γράφει

πώς είναι πρόθυμος να αναγγέλλει κάθε κινούμενο Ρωμαιοβιβλίο στη Ρωσική επιθεώρηση «Η Ζυγαριά» της Μόσχας. Αρκεί να του στείλνται εν' αντίτυπο στην ακόλουθη διεύθυνση:

— «Moscou, Russie. Revue «La Balance» pour Mr Lyeiardoopoulos. Place du Theatre, maison Métropole 2 B.

— Ο κ. Μίνος τυπώνει την μετάφραση της «Αντιγόνης» του από τυπογραφείο της «Εστίας».

— Το βιβλίο, λουσάτο και εκλεγμένο, θά ναι έτοιμο σε καμιά δεκαριά μέρες.

— Πριν τήν ανακυκλοφορήσει, θά τήν διαβάσει στον «Παραπόρο» και κατόπιν θά ζητήσει να τήν παραστήσει και στο Στάδιο.

— Κάτι τέτοιο ονειρεύτηκε κι ο «Νουμάς», γράφοντας για την παράσταση της «Ισιγόνας» και θά τήν γράψει για καμιά του να βεί τόνισό του πραγματοποιημένο.

— Μή ειπών μάλιστα πώς ο κ. Μίνος βρήκε και την καλλιτέχνη που θά μπορεί με την εγγαλιστική κορροσαστική της και την καλλιτεχνική φωτιά της να μας παρουσιάσει τήν «Αντιγόνη» ολοζώντανη.

Ο ΙΔΙΟΣ

ΚΕΡΔΟΣ 335,320 ΔΡΑΧΜΩΝ

Ναί, 335,320 δραχμές έδωκε μέχρι τούδε το γραφείον του τραπέζιου του κ. Ίω. Φωτίου εις τους πελάτας του. Ήτοι εκ των αγοραστών λαχειοφόρων οβολογίων εκ του γραφείου του έχουν κερδίσει διάφορα ποσά, ανερχόμενα εις τήν στρογγυλόν αριθμόν 335,320 δραχμών.

Ο κ. Ίω. Φωτίου θέλει ν' αναβιβάσει το ποσόν τούτο εις 1,000,000 δρ. Επιθυμούν δε ένα συμμετάσχον τούτων πλῆσαι αἱ τάξεις τῆς κοινωνίας ὡς οὐ βίβας εἰς τήν προκαταβιγλὴν δι' ἐκαστὴν λαχειοφόρον τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς εἰς δρχ. 3 καὶ καλεῖ τοὺς πελάτας ν' ἀγοράσωσι τοιαύτην νὰ προσέλθωσιν εἰς τὸ τυχερὸν γραφείον του, ὅπου πάντως θά κληροθῇ μετ' ἀμοιβῆς ὁμολογίας καὶ τί χαρὰ νὰ εἶναι ἡ πρώτη μετὰ 70,000 χρυσῆς δραχμῆς τὴν 18 Σεπτεμβρίου ἢ ἔ. ὅτε γεννήσεται ἡ κλήρωσις.

Παρότως τὸ τυχερὸν γραφείον τοῦ κ. Ίω. Φωτίου, πωλεῖ καὶ λαχεῖα τοῦ Ἐθν. Στόλου πρὸς δρ. 3 ἑκάστον, τῶν ὁποίων ἡ πρώτη κλήρωσις γενήσεται τὴν 2 Ἰανουαρίου 1905, ὃ δὲ πρῶτος ἀριθμὸς κερδίζει δρχ. 100,000.

ΧΩΡΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟ

κ. Περίεργε. Μὰ γὰρ ὄνομα τοῦ Θεοῦ! Καὶ τὴν ἄλλή φορὰ πού δημοσιεύσαμε σονέττα τοῦ Ἑρμόνα, τὴν ἴδια ἐρωτησὶν μᾶς κάνατε, ἔν τῇ παίρνουμε ἀπὸ τὸ τυπωμένο βιβλίο του. Σὰς τὸ εἶπαμε καὶ τότε, πὺς τὰ σονέττα πού δημοσιεύουμε εἶναι ἀνέκδοτα καὶ πάρτε τὸ βιβλίο του νὰ πιστέψετε καὶ νὰ μὴ μᾶς ξεναρωτάτε. — κ. Ἀσκήν-πιδόη. Ἡ «Ἄλτα» τοῦ κ. Ἀβζίου δὲν τυπώθηκε ἀκόμα. Θέλει νῆται τὸ τύπωμά της κατὰ τὸ Γενάρη καὶ θά ναι ἔτοιμη κατὰ τὰ τέλη τοῦ Φλεβάρη. Γὰρ τὴν τιμὴ, δὲν ξέρουμε ἀκόμα τίποτε. — κ. Ι. Σταμν. Χάθηκες. Δὲν μπορεῖ νὰ περάσεις καμιά Κυριακὴ τὰπομολήμερο ἀπὸ τὸ γραφεῖο. — κ. Δ. Ζῆλ. Νὰ μᾶς τὰ στείλετε καὶ θά σὰς εὐγνωμονοῦμε. Ἄν θέλετε, φέρτε τα καὶ ὁ ἴδιος κ' ἔτσι τὰ λῆμε καλύτερα. — Σ' εἶνα φίλο μας. Ὁ ἑπαινος ὅχι σὲ μᾶς, ἀλλὰ στὸν συνεργάτη μας κ. Μάρκο Γεράνη, πού διορθώνει τώρα τὸ φύλλο, καὶ στὸν ἄξιο καὶ πραγματικὸ στοιχειοθέτη Γερακάρη, πού φροντίζει νὰ μὴν ἀφήνει λήθαι τυπογραφικά. Καὶ τὰ δύο τρία πού μᾶς σημειώνετε στὸ τελευταῖο φύλλο, θά λείψουν καὶ αὐτὰ μετὰ τὸν καιρὸ. Σὰς τὸ ὑποσχόμεθα. Τὰ καινούρια στοιχεῖα παραγγεμένα στὰ καττήματα Κωνσταντινίδη, δλοένα καὶ γίνονται. Θά ναι ἔτοιμα σὲ καμιά δεκαριά μέρες καὶ τότε ὁ «Νουμάς», καθὼς νόστιμα τὰ λῆτε, θά ναι τέλειος καὶ στὴ φρονεσιᾷ, ὅπως εἶναι τέλειος στὴν ψυχῇ.

ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΚΑΤΑ ΤΗΝ 31 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1904

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΝ

Εἰς μεταλλικόν
Ταμείον
Τραπεζικά γραμμάτια Ἰονικῆς Τραπεζῆς
» Κερματικά » διδραχμα καὶ μονόδραχμα
Ἐξωτερ. λογαριασμοί. Ἀντίτιμον μεταλ. εἰς τὸ ἐξωτερικόν
(Προῖόν ἐκδοθέντος Ἐθν. Δαν. εἰς χρ. Ἐλ. Σι-
δρ. 4 οἷο τοῦ 1902
Δάνειον πρὸς τὴν Ἑλλ. Κυβέρν. ἐπ' ἀναγκαστικῇ κυκλοφ. τραπ. γραμ.
» » » διδραχμῶν καὶ μονόδραχμῶν
Ὁμολ. Ἐθνικῶν δανείων (Εἰς χρ. δρ. 23,767,036.80
(» τραπ. γραμ. » 29,135,000.—
Προεξοφλήσεις
Κυβερνήσεις προεξοφλήσεων
Δάνεια καὶ ἀνοικτοὶ λῶμοι ἐπ' ἐνεχύρῳ χρηματογρ.
Δάνεια ἐπ' ἐνεχύρῳ ἐμπορευμάτων
Δάνειον πρὸς τὴν Σταφ. Τραπ. ἐπ' ἐγγυησί τοῦ Κράτους.
Δάνεια καὶ ἀνοικτοὶ λῶμοι ἐπὶ ὑποθήκῃ
Δάνεια εἰς δῆμους, λιμένας, καὶ λοιπὰ νομικὰ πρόσωπα
Χορηγήσεις εἰς γεωργικὰ ἱδρύματα
Κυβερνήσεις χορηγήσεων εἰς γεωργικὰ καὶ γρ. Πρ. Τραπ.
Ἡπειροθεσσαλίαν
Μετοχαὶ εἰς ἐγγυήσεις Ἑταιρίας
Συμμετοχὴ εἰς Τράπεζαν Κρήτης
Τοκομερίδια ἐν γένει
Καταστήμ. Τραπεζ. καὶ κτήμ. ἐξ ἀναγκαστ. ἐκποιήσεων
Ἀπαιτήσεις ἐπισφαλεῖς
Ἐξόδα ἐγκαταστ. (ἰδίως δαπάνη κατασκευῆς τραπεζ. γραμματίων)
Διάφοροι λογαριασμοί
Λογαριασμοὶ τρίτων ἐν τῷ ἐξωτερικῷ
Ἑπηρεσία Ἐθνικῶν δανείων εἰς χρυσόν
Λογαριασμοὶ ἐξαγ. συμμετοχῆς Κυβερνήσεως, εἰς κέρδη ἐκ τρ. γραμμ.
Ἐξαγορὰ προνομίου Προνομ. Τραπεζῆς Ἡπειροθεσσαλίας
Προμήθεια τροπῆς λαχειοφόρου δανείου (εἰς τραπ. γραμμάτια
Διάφορα

31 Ὀκτωβρίου 1904	30 Σεπτεμβρίου 1904
2,182,172.52	2,020,370.14
75,270.—	195,715.—
1,846,468.—	1,881,593.—
21,938,901.21	20,996,057.69
18,911,433.47	19,539,458.09
68,778,575.42	68,778,575.42
12,000,000.—	12,000,000.—
52,902,036.80	52,902,036.80
21,165,755.43	20,908,798.28
2,705,950.29	2,785,967.31
13,611,899.70	13,347,362.78
2,487,006.35	1,927,543.30
3,628,116.—	3,954,371.94
53,661,883.78	54,092,693.81
41,133,471.29	41,356,713.45
9,455,088.70	11,124,290.95
5,265,977.34	4,718,947.04
3,280,714.75	4,005,364.75
1,500,000.—	1,500,000.—
8,280,944.54	8,440,024.50
2,855,830.74	2,853,664.34
1,672,241.09	1,731,053.34
4,148,189.25	4,436,016.81
1,792,000.—	1,440.20
1,360,000.—	1,792,000.—
550,000.—	1,360,000.—
564,420.79	550,000.—
404,278.83	
357,754,347.46	359,604,367.77

ΠΑΘΗΤΙΚΟΝ

Μετοχικὸν Κεφάλαιον
Ἀποθεματικά κεφάλαια
Τραπεζικὰ γραμμάτια ἐν κυκλοφορίᾳ :
I Διὰ λῶμον τῆς Κυβερνήσεως δρ. 68,778,575.42
II » » Τραπεζῆς 56,148,439.60
Κερματικά γραμμάτια διδραχμα καὶ μονόδραχμα
Καταθέσεις ἀνευ τόκου εἰς μεταλλικόν
Καταθέσεις ἀνευ τόκου
Ἐπιταγαὶ πληρωτέαι
Μερίσματα πληρωτέα
Καταθ. Δημοσ. διὰ χορηγήσεις δανείων κατὰ τὸν ΒΦΜ' νόμον
Διεθ. Οἰκ. Ἐπιτροπῇ λῶμος καταθ. ἐκ δημ.
ὑπεγγ. προσ. (Εἰς χρυσ. δρ. 703,299.25
(» τρ. γρ. » 4,029,502.74
Ἑπηρεσία Ἐθνικῶν δανείων εἰς χρυσόν
» » » τραπεζικὰ γραμμάτια
Καταθέσεις Δημοσίου εἰς χρυσόν
Καταθέσεις Δημοσίου ἐπὶ τόκῳ εἰς τραπεζ. γραμμάτ.
Εὐτ. κατάθ. Δημ. εἰς χρ. διὰ τὴν κατασκ. Σ. Π. Δεμερλή-Συνόρ.
» » » τραπ. γραμμάτια
Καταθέσεις Δημοσ. εἰς τραπεζ. γραμμ. κατὰ τὸν Νόμον, ἢ ΨΕ'
Καταθ. ἑντοκοί.
Λαχειοφόρον δάνειον Τραπεζῆς
Ἑπηρεσία λαχειοφόρου δανείου Τραπεζῆς
Καταθέσεις Ταμειοτηρίου
Λογαριασμοὶ τρίτων ἐν τῷ ἐξωτερικῷ
Συμμετοχὴ Τραπ. Ἰονικῆς καὶ Ἀθηνῶν εἰς Δάν. Σταφ. Τραπεζῆς
Διάφοροι λογαριασμοί
Διάφορα

20,000,000.—	20,000,000.—
13,500,000.—	13,500,000.—
124,927,015.20	129,174,943.57
12,000,000.—	12,000,000.—
3,564,918.59	3,524,097.51
13,520,310.16	12,667,305.01
802,769.80	1,037,997.02
312,099.07	351,584.07
283,749.94	283,749.94
4,732,801.99	2,944,886.89
23,580.25	
289,254.—	321,451.80
691,497.96	733,111.86
5,986.73	5,986.73
18,911,433.47	19,539,458.09
82,713.25	26,552.44
5,542,880.15	5,542,880.15
69,558,662.35	69,305,301.84
46,562,670.—	46,562,670.—
1,104,070.—	1,261,816.—
3,584,048.28	3,544,787.27
1,669,731.02	1,822,901.77
13,153,160.98	12,660,782.78
2,920,993.45	2,791,897.63
357,754,347.46	359,604,367.77

Ἐν Ἀθήναις τῇ 6 Νοεμβρίου 1904

Ὁ Διευθυντὴς τοῦ Λογιστηρίου
Π. Α. ΚΟΥΤΣΑΛΕΞΗΣ